

Uchwała Nr 362/XXXV/2012

Rady Miasta Ostrołęki

z dnia 29 listopada 2012 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę wniesioną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie

Na podstawie art. 18 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.) i art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1.

1. Rada Miasta Ostrołęki udziela odpowiedzi na skargę Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce na uchwałę Nr 192/XVIII/2011 Rady Miasta Ostrołęki z dnia 24 listopada 2011 r. zmieniającą uchwałę w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na terenie miasta Ostrołęki.
2. Odpowiedź na skargę, o której mowa w ust. 1, stanowi załącznik do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący Rady Miasta
Ostrołęki**

Dariusz Maciak

Załącznik
do uchwały Nr 362/XXXV/2012
Rady Miasta Ostrołęki z dnia 29 listopada 2012 r.
w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę wniesioną
do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie

Ostrołęka, dnia 29 listopada 2012 r.

Do
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Warszawie
00-013 Warszawa
ul. Jasna 2/4

Skarżący:

Prokurator Okręgowy w Ostrołęce,
ul. Kościuszki 19, 07 – 410 Ostrołęka

Organ, którego dotyczy skarga:

Rada Miasta Ostrołęki
ul. Pl. Gen. Józefa Bema 3
07-400 Ostrołęka

Odpowiedź na skargę

Po zapoznaniu się ze skargą Prokuratora Okręgowego w Ostrołęce na uchwałę Nr 192/XVIII/2011 Rady Miasta Ostrołęki z dnia 24 listopada 2011 roku zmieniającą uchwałę w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na terenie miasta Ostrołęki wnosi o

odrzucenie skargi.

Złożona skarga w tym zakresie w jakim została sformułowana jest bezzasadna. Przede wszystkim opiera się bowiem na błędnym założeniu, iż skarżona uchwała podatkowa, jak to określił skarżący w cz. II., powoduje nałożenie obowiązku podatkowego w trakcie trwania roku podatkowego. Należy podkreślić, iż uchwały podatkowe rad gmin w żaden sposób nie nakładają obowiązków podatkowych lecz jedynie konkretyzują ten obowiązek. W polskim systemie prawnym nałożenie

obowiązku podatkowego na obywateli może nastąpić tylko i wyłącznie na podstawie przepisów rangi ustawowej, o czym wyraźnie stanowi art. 84 Konstytucji RP. Obowiązek podatkowy w podatku od środków transportowych wynika zatem bezpośrednio z przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.). Obowiązek ten istnieje bez względu na to, czy rada gminy podejmie stosowną uchwałę określającą stawki we właściwym terminie, tak aby zdążyć z jej wejściem w życie przed rozpoczęciem roku podatkowego¹. Wejście w życie uchwały rady w trakcie roku nie przesądza o okresie, za który powinien być opłacony podatek. Nie jest to zresztą przedmiotem tej uchwały ; dotyczy ona jedynie stawek podatku na dany rok podatkowy. Stawki podatku mają charakter roczny i bez względu na termin ich wejścia w życie znajdują zastosowanie do całego roku podatkowego. Wejście w życie uchwały w trakcie roku podatkowego umożliwia opłacenie podatku przez podmioty, na których ciążył ustawowy obowiązek podatkowy. Nie oznacza to wcale, że uchwała określająca stawki podatku, która weszła w życie po rozpoczęciu roku działa z mocą wsteczną. To nie uchwała bowiem ale ustawa o podatkach i opłatach lokalnych nakłada obowiązek płacenia podatku przez właścicieli środków transportowych za cały rok podatkowy². Stanowisko takie oprócz doktryny potwierdza również orzecznictwo³.

Odnosząc się, jak to określił skarżący, do rzekomego rażącego naruszenia art. 88 ust. 1 i 2 Konstytucji RP stanowiącego, iż „warunkiem wejścia w życie ustaw, rozporządzeń oraz aktów prawa miejscowego jest ich ogłoszenie”, należy stwierdzić, iż skarżona uchwała w żaden sposób ww. przepisu nie narusza. Jak bowiem zauważył już sam skarżący, uchwała ta została opublikowana a zatem ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego Nr 240 z dnia 31 grudnia 2011r. pod poz. 8620. To opublikowanie w ww. Dzienniku Urzędowym w całości wypełnia też dyspozycję zarówno art. 42 ustawy o samorządzie gminnym, stanowiącego, że „zasady i tryb ogłaszania aktów prawa miejscowego określa ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych”, jak też dyspozycję art. 13 pkt 2 tej drugiej ustawy, stanowiącego, że „akty prawa miejscowego

¹ Zob. L.Etel, S. Presnarowicz *Podatki i Opłaty Samorządowe*, Łódź 2005, s. 375

² Tamże s. 376, s. 377

³ Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 6 września 2007r. Sygn. I SA/Bk 360/07

ustanowione przez organ gminy podlegają publikacji w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym”. Skąd zatem skarżący wywodzi wniosek o naruszeniu wskazanych powyżej przepisów nie wiadomo.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, również trudno dopatrywać się tu jakiegokolwiek naruszenia. W treści skarżonej uchwały, § 3 wyraźnie stanowi, iż „Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego”. Zapis ten całkowicie wypełnia dyspozycję art. 4 ust. 1 ustawy, stanowiącego, że „akty prawne wchodzi w życie po upływie 14 dni od ich ogłoszenia, chyba, że dany akt normatywny określi termin dłuższy. Przedmiotowy zapis uchwały stanowi więc o 14 dniowym okresie jej tzw. *vacatio legis*, co jest zacytowaniem zapisu ustawowego. Przy publikacji uchwały w dniu 31 grudnia 2011 r., wobec tak skonstruowanego zapisu weszła ona w życie w dniu 15 stycznia 2012 r.

Skarżący w złożonej skardze wskazuje ponadto na naruszenie przepisu art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, nie uzasadniając jednak na czym to naruszenie miałyby polegać. Jest to fakt niezrozumiały bowiem ww. przepis ustawowy dotyczy podatku od nieruchomości a zatem nijak się ma do uchwały w sprawie podatku od środków transportowych.

Przywołane przez skarżącego orzecznictwo zarówno Trybunału Konstytucyjnego jak też Naczelnego Sądu Administracyjnego dotyczy zupełnie innych zobowiązań a także innych stanów faktycznych i prawnych. W szczególności wskazany wyrok NSA z dnia 19 listopada 2010 r. sygn. akt II FSK 1272/09 odnoszący się co prawda do uchwały rady gminy, jednakże dotyczący kwestii prawidłowego wykonania postanowień tej uchwały przez organ podatkowy w stosunku do konkretnego stanu faktycznego w jakim znalazł się podatnik podatku od nieruchomości.

Reasumując, należy stwierdzić, iż skarga Prokuratora Okręgowego w Ostrołęce na uchwałę Rady Miasta Ostrołęki Nr 192/XVIII/2001 z dnia 24 listopada 2011 r. zmieniającej uchwałę w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na terenie miasta Ostrołęki w takim zakresie jak została złożona jest całkowicie bezzasadna. Wskazane uzasadnienie faktyczne i prawne abstrahuje od tezy ww. skargi a opisane rzekome naruszenia wskazanych przepisów prawa w rzeczywistości nie mają miejsca.

Mając powyższe na uwadze skarga nie znajduje podstaw i winna być odrzucona.

